

Nevím, co to tenkrát vjelo do mě
Jednou takhle nad ránem
Podívat se potají, co je v tom domě
Porostlým břečťanem

Trochu jsem se bál, abych nevzbudil psa
Když přelézal jsem přes braňku
Ale pes jako starej známej zavrtěl ocasem
A pokračoval ve spánku

Šperhákem v zámku otáčím jemně
Zkušeně a obezřetně
Pak chvíli stojím na prahu, aby si oči
Přivykly ve tmě

Odněkud slyšet chrápání
To pán domu spí jistě spánkem netušících
Anebo možná jak už to chodí
Vyspává po opici

Rozhlížím se kolem, co bych sebral
Co nacpat do svého zlodějského vaku
Ale tolik divných krámů, co se tu válí
Jak někde na smetáku

Smradlavý deky, plesnivý konzervy
Rezavý plechovky, lžíce z plastu
Špinavý prádlo, páchnoucí zbytky
Lahve od chlastu

Poblitej koberec, sto let starý noviny
Na stěně krví nápis „Meine Liebe“
V igelitce na židli chcíplá kočka
A v odpadkovém koši se něco hýbe!

Kostlivec ve skříni, oběšenec ve špajzu
Na tváři strašná smrtelná grimas
Mrtvá ženská ve vaně, dítě ve sklepě
A v lednici kusy krvavého masa

Nevěřicně třeštím zrak na ty jatka
Bože, jakej děs mě tu ještě potká?!
A strnu, když spatřím, že nad krbem visí
Moje vlastní fotka!

Hrůza mi najednou projela mozkem
Couv! jsem k východu podvědomě
Tak rychle pryč než se probudím a zjistím
Že vykrádám sám sebe

Ve svém vlastním domě
Ve svém vlastním domě
Že vykrádám sám sebe
Ve svém vlastním domě